

Język **P**olski?

Język **M**ój?

TAK!

Scenariusz lekcji 2

1. **Temat:** *Poznajmy się!*
2. **Czas trwania lekcji:** 45 minut
3. **Cele lekcji:**
Uczeń/uczennica:
 - a. przedstawia się używając języka polskiego lub używając PJM;
 - b. stosuje różne formy przywitania się w kontaktach oficjalnych lub nieoficjalnych w obu językach.
4. **Metoda pracy:** od doświadczenia do swobodnego stosowania
5. **Środki dydaktyczne:**
 - a. laptop/komputer z dostępem do Internetu podłączony do projektora;
 - b. karty pracy do scenariusza 2 (załącznik 2.1);
 - c. film wideo pod tytułem *Poznajmy się!*
 - d. tekst tłumaczenia do filmu (załącznik 2.2)
6. **Przebieg lekcji:**
 - a) część wstępna (aktywizacja wiedzy uczniów i uczennic)
Nauczyciel zwraca się do uczniów witając się z nimi w PJM
Nauczyciel podaje temat lekcji
 - b) część główna (opracowanie tematu, ćwiczenia przedmiotowe, zadania problemowe)
Nauczyciel wręcza uczniom tekst opowiadania i prosi ich o przeczytanie go samodzielnie. Nauczyciel pyta uczestników, co zrozumieli. Wyjaśnia nowe znaki w PJM oraz tłumaczy niezrozumiałe pojęcia w języku polskim.
Nauczyciel zapowiada obejrzenie filmu. Zadanie uczestników polega na skupieniu się na wszystkim, co są w stanie zrozumieć. Grupa wspólnie ogląda film pod tytułem *Poznajmy się!*
Grupa ogląda film jeszcze raz (można włączyć transkrypcję — jest to uzależnione od poziomu grupy). Tym razem zadanie dla uczestników jest następujące: *Jak się przedstawiamy w PJM, a jak w języku polskim? Jak pytamy o imię/nazwisko w PJM a jak po polsku?*
Omówienie na forum.

Język Polski?

Język Mój?

TAK!

Nauczyciel przypomina, jak witamy się, żegnamy i przedstawiamy w PJM. Robi notatkę na tablicy, prosi, aby uczestnicy ją przepisali.

Nauczyciel powtarza zwroty związane z powitaniem i pożegnaniem w języku polskim, wyjaśnia, jakie są różnice między nimi i jakich zwrotów używa się w sytuacjach oficjalnych i nieoficjalnych. W tym celu może posłużyć się dialogami z kart pracy (punkty 3 i 4).

Uczestnicy wypełniają karty pracy. Mogą to zrobić samodzielnie lub w parach. Kontrola poprawności odbywa się na forum.

c) część końcowa (refleksja własna uczniów i uczennic)

Wszyscy siedzą w kręgu. Nauczyciel inicjuje rozmowę pod hasłem 'Czego się dziś nauczyliście' — co było dla Was ciekawe? Czy wszystko wiedzieliście?'

Wskazówki dla nauczyciela

Pamiętaj o podkreśleniu różnic kulturowych, jeśli chodzi o użycie zaimka osobowego *ty*. W języku polskim używanie zaimka *ty* występuje w sytuacjach głównie nieformalnych. Używamy go w odniesieniu do najbliższych lub znanych nam osób, z którymi jesteśmy w kontaktach nieoficjalnych. Dobrym przykładem są rodzice i inni członkowie rodziny. Warto przy tym zauważyć, że w zależności od kultury panującej w niektórych domach nie jest dobrze widziane stosowanie zaimka *ty* wobec rodziców. Innym przykładem używania zaimka *ty* są rozmowy z rówieśnikami, koleżankami i kolegami. Natomiast w polskim języku migowym używamy go zarówno w sytuacjach formalnych, jak i nieformalnych.

Aktywizując wiedzę uprzednią uczestników możesz zapytać:

- Jak często i w jakich sytuacjach używacie *ty*?

Załączniki:

- załącznik 2.1: karta pracy
- załącznik 2.2: tekst opowiadania *Poznajmy się!*

Język **P**olski?

Język **M**ój?

TAK!

2.1. Karta pracy

1. Co to jest monolog?

.....

2. Co to jest dialog?

.....

3. Przeczytaj dialog i odpowiedz na pytania:

Julia: Hej!

Adam: Cześć!

Julia: Jak się nazywasz?

Adam: Nazywam się Adam Kowalski, a ty?

Julia: Mam na imię Julia, a na nazwisko Nowak. Mam 15 lat. Ile ty masz lat?

Adam: Mam 13 lat.

Jak się nazywa dziewczynka?

.....

Ile lat ma dziewczynka?

.....

Jak się nazywa chłopiec?

.....

Ile lat ma chłopiec?

.....

Język **P**olski?

Język **M**ój?

TAK!

4. Przeczytaj dialog i odpowiedz na pytania:

Michał: Dzień dobry!

Ola: Dzień dobry! Nazywam się Aleksandra Molek. A jak Pan ma na imię?

Michał: Ja mam na imię Michał. Moje nazwisko to Wyszkowski.

Jak Pan ma na imię?

.....

Jak Pan ma na nazwisko?

.....

Jak Pani się nazywa?

.....

5. Uzupełnij dialog:

Agnieszka: Dzień dobry!

Bernard:

Agnieszka: Jak Pan ma na?

Ja jestem Agnieszka.

Bernard: Ja mam na imię, a jak masz na?

Agnieszka: Raćko, a Pan?

Bernard: Nazywam się

Język **P**olski?

Język **M**ój?

TAK!

6. Uzupełnij zdania:

Mam na imię

Moje imię to

Moje nazwisko to

Nazywam się

Mam lat.

7. Odpowiedz na pytania:

Jak masz na imię?

.....

Jak się nazywasz?

.....

Jak twój kolega/twoja koleżanka ma na imię?

.....

Jak się nazywa twój nauczyciel/twoja nauczycielka od języka polskiego?

.....

Język **P**olski?

Język **M**ój?

TAK!

2.2. Tekst opowiadania *Poznajmy się!*

- Oczywiście! W naszej krainie słyszące dzieci zwracają się do obcych dorosłych używając słowa pan lub pani. Ale dorośli mogą mówić do dziecka ty.

- Dlaczego? — dopytuje się chłopczyk.

- Takie są zwyczaje. Czy wiesz, że w języku polskim jest inaczej niż w polskim języku migowym?

- Nie rozumiem. Ja migam w polskim języku migowym. To jest PJM, prawda?

- Tak, to prawda. Pamiętajmy, że polski język migowy i język polski to są dwa różne języki. W polskim języku migowym możemy się zwracać do osób dorosłych — tutaj starsza pani pokazuje chłopcu znak wskazujący osobę — Natomiast w języku polskim zwracanie się do osób dorosłych, których nie znasz na ty jest niegrzeczne. Do osób dorosłych, które bardzo dobrze znasz, na przykład do mamy lub taty możesz mówić ty. Do twoich koleżanek i kolegów też możesz mówić ty. Ale mnie pierwszy raz w życiu widzisz, poproszę więc, żebyś używał znaku pani, dobrze?

- Dobrze, nie wiedziałem. Jak się pani nazywa?

- Jestem Babka Polka. A ty to Eduś, prawda?

- Eduś? Dziwne, zupełnie tego nie pamiętam — chłopiec potrząsnął głową w zamyśleniu. I nagle rozejrzał się dokoła.

- No ale, proszę pani, to gdzie ja jestem?